

PESMI,

prepevane 8. septembra 1862

v

VIPAUSKEM TRGU.

V LJUBLJANI.

Natisnil J. Rudolf Milic.

25649 II. C. C. 2

Pozdrav.

Besede †, napev *.

 Slava Vam, slava, Vi vrlí rojaki!
Vi rodoljubni slovenski možaki!
Vé nec zaslug nestrohljivi Vam gré!
Národ zaupno vstaja za Vami,
Vaša pogumnost k spoznanju ga drami,
Da se Slovence skazati še smé.

Druge v sanjah še mami ptujina:
Ptuja omika da sréca edina,
Ptuje peruti da više nesó.
Taki tud' dolgo ne bodo več spali,
Radi za Vami se bodo podali:
Čutje Slovensko jih zmagalo bó!

Bog Vas ohrani, Vi skrbni očetje!
Te še zbudilo bo Vaše početje,
Bodo zavedli se naše krvi.
Národ nadušen za svoje pravice,
Srčno odri va tlačivne krivice,
Vendar Cesarju zvestejšega ni.

 Pridi sloga dar nebeški,
V ljubezni spravi nas:
Avstrijanske vse narode
Po bratinsko povezuji!
V zvestobi in pravicah
Stori tud' enake vse:
Složnost naše geslo bodi!
Složnost vedno jači nas!

Avstrija mnogo narodov zakriva,
 Vsaki enake pravice naj vživa,
 Vsak se po svojem naj vrlo krepcá!
 Stebri ji bodo vsi trdni postali,
 S zidom zvestobe jo bodo obdali,
 Stala bo trdna do konca svetá.

V o j á k.

(Potpourri.)

Bes. S. Jenko'ta Naprej zastava Slave,
Nap. Dav. Jenko'ta. Na boj junaška kri!
 Za blagor očetnjave
 Naj puška govori.
 Z orožjem in desnico
 Nesimo vragu grom,
 Zapisat v kri pravico
 Ki tirja jo naš dom.

Draga mati je prosila,
 Roke okol vrata vila,
 Je plakala moja mila:
 Tu ostani ljubi moj!
 Z bogom mati, ljuba zdrava!
 Mati mi je očetnjava,
 Ljuba moja čast in slava,
 Hajdmo, hajdmo za nje v boj!

(Molitev se trobenta; potem sledi:)

*Po Haydn'ovem
 napevu.*

Bog ohrani, Bog obvari
 Nam Cesarja, Avstrijo!
 Modro da nam gospodari
 S svete vere pomočjo!
 Bránimo mu krono dedno
 Zoper vse sovražnike;
 S Habsburškem bo tronom vedno
 Sreča trdna Avstrije.

Za dolžnost in za pravico
Vsak pošteno, zvesto stoj,
Ker je treba, zdaj desnico
S srčnim upom dvigni v boj!
Naša vojska iz viharja
Prišla še brez slave ni, —
Vse za dom in za Cesarja
Za Cesarja blago, kri!

Bes. Koseskove. Čujte bor vojaške roje!
*Napev *.* Krogla žvižga, boben poje,

(Appel se bobna.)

Grad valí se v sip in prah!

Po Körner'ju
prenar. †.
Nap. C. M.
od Weber.

Oče glej molim te!
V strašnem gromenji sred prašnega dima
Krog mene strašne se vtrinjajo strele —
Vladar mogočni glej molim te:
Oče, zdaj vodi me!

Oče, zdaj vodi me!
Vodi me zmagat al' umreti junaško,
Saj le na tebe gospod se zanesem;
Kakor spoznaš, tako vodi me:
Oče saj vem kdo si!

Bes. †.
Napev po
Straus'ovem
Radetzky-
maršu za
moški cvete-
*rospev, post.**

Le naprej, le naprej po junaško vdarte
fantje zdaj!

Vsak napni puško, strelí vruga!
Da te, brate! ne premaga;
Mahni s sabljo preko glave,
Da t' ne dela več zabave!
Streljaj, mahaj in pobijaj!
Brate dragi, ne počivaj!
Dragi ne, dragi ne!
Dragi ne počivaj t'le!

Poglej ga vruga kako teče!
Še ozrét nazaj se neče,
Le dajte, le dajte!
Da vruga, fantje! pokončamo.

*Bes. Kosesko-
ve. Nap. **

Vragu peta se zabliska,
En junak za njim pritiska.
Udri, udri! mah na mah!

(trobenta:)

Kjer zadene iskra šine,
Šest jih pade, kjer porine.
Zmagana je vsa sovražna moč — la la —

Vojaška jestvinarica:

*Bes. †.
Nap. po
Straus'o-
vem
Radetsky-
marsu
Trio.*

Srečno došli hrabri fantje! odložite,
Z zmage vencom ovenčani zdaj se odpočite!
Jejte, pite, vse težave pozabite,
Z dobrem vincom se krepcajte, o junaki Vi!
Popite čisto vince sladko, katero rado teče,
Da od praha, dima, krika grlo vaše Vas ne peče.
Pite fantje! dragi bratje vsak naj reče:
Živi Cesar, domovina, oj predraga ti!

(Vojaki:)

Za domovino in Bogá
Kri naša, bratje! saj velja;
Za Cara naš'ga svetlega
Napadli smo sovražnika.
Bogu Cesarju velik dar
Vsi radi dali na altar,
Kri na altar, na altar
Domovine na altar.
Zatirana ječala je,
Oprostena raduje se,
Raduje predraga,
Oprostena raduje se.

(Vsi:)

*Besede Koseskove.
Nap. *.*

Kdo je mar?
Ta pogumen korenine
Je slovenski oratar.

Na jezeru.

Besede in napev iz Mirosl. Vilharjevih šestk.

Po jezeru bliz Triglava
 Čolnič plava semtrtje,
 V čolnu glasno se prepeva,
 Da odmeva od goré.
 Mile tice po dolinah
 In planinah se budé.
 Ker so čule pesem mojo,
 Vsaka svojo žvrgolé.

Ribam srca vsem igrajo,
 Da skakljajo nad vodo.
 Še valovi šepetajo
 In šumljajo med sabo.
 Tukaj Slava vence vije,
 Srce bije nam gorko!
 Čujte gore in bregovi,
 Da sinovi Slave smo.

*Besede *. napev star.*

Kadar grem na goro,
 Pojem glasno tam - holi hoi hola
 Tudi vriskam in piskam gori sam
 Se ozrem v nebo,
 Kjer svoj dom imam, holi hoi
 Kadar roko na veke Vam dam, holi.

S a r a f a n .

(Samospev).

Stara mama, o ne šivaj,
 Sarafana več.
 Pusti delo in počivaj,
 Zlati čas je preč!
 Hērka! k meni sedi,

Ljuba hčerka ti!
 Mlada si, pa vedi,
 Da mladost beži.
 Poješ veselice,
 Kakor ptič sladko,
 Bereš si cvetice;
 Pa minulo bo!
 Prešle bodo leta,
 Z njim veselja slaj,
 Lic rudečih cveta
 Več ne bo nazaj!
 Tudi jaz sim pela
 Mlada deklica,
 Zdaj sim tiha, vela,
 Stara mamica.
 Al nad hčerko sladje vživam
 Prešlih veselin,
 Sarafan rudeči šivam
 V mladih let spomin.“

Besede in napev iz Mirosl. Vilharjevih šestk.

Bom šel na planince, na strme gore,
 Bom slišal od dalječ Zagorske zvone!
 Zagorski zvonovi premilo pojo.
 Ne mara mi mater k pogrebu neso!
 Pa če jo nesejo, le naj jo neso,
 Saj dlje je ne bodo, da neb' šel za - njo!
 Zvoniti bom rekel, kropiti pa ne,
 Kropile jo bodo le moje solze!
 Zagreble jo bodo le moje roke,
 Krog groba sadil bom cvetice lepe!
 Med lepe cvetice naj me polože,
 Saj vem, da mi počí na grobu srce,

B u d n i c a.

Slov. Grlica.

Bubanj silno budi nas v boj krvavi,
 Bratjo slavska ustanimo vsi:
 Pružimo sad nove žrtve majci Slavi,
 Kažmo bratcu, da smo Slavjani.
 Složno, složno hajdmo naprot
 Proti našim dušmaninom!
 S kervi naše če procvasti
 Sloboda vsim Slavjanom.
 Borimo se hrabro za Slavjansko reč
 Ne dajmo se našim dušmaninom več.

Besede Dr. L. Tomana, napev Gr. Riharja.

Noč na nebu zvezdice prižiga,
 V jezeru njih svit pri svitu miga,
 Nič miru ne drami tihiga;
 Le Savica, hči kraljeva,
 Pribobni in pesem peva,
 Od nje doma, slavno mirniga.

Megla zgine, jutro zor vzdigvati,
 Mladi dan začne se oživljati,
 Vsa narava radost diha le;
 In Savica, hči kraljeva,
 Pribobni in pesem peva,
 Da srcé slovensko milo je.

Kar oblaki gor se pripodijo,
 In dolino mirno zatemnijo,
 Hudo vreme krog in krog vrši;
 In Savica, hči kraljeva,
 Pribobni in pesem peva,
 Da zmagavca čez Slovence ni.

Blisk obžari strmo peč višave,
 Grom pretresa žile sive glave;
 Piš podi razpenjeno vodo;
 In Savica, hči kraljeva,
 Pribobni in pesem peva,
 Hrabrosti slovenske konc ne bo.

Kak pod šumnim slapom kamnje pleše,
 Ki ga val od trde stene kreše,
 In v vrtincih urno suče krog!
 In Savica, hči kraljeva,
 Pribobni in pesem peva:
 Rod slovenski brani ljubi Bog!

Blisk povgasne, grom strašivni mine,
 In nebó zdaj čisto čez doline
 Se razspenja, hladni diha pih;
 In Savica, hči kraljeva,
 Pribobni in pesem peva
 Od prelepih časov svobodnih.

Že počiva mirno vsa narava,
 Od Savice preč čolniček plava,
 Zadnjic slišim zdaj še pesmico,
 In Savica, hči kraljeva,
 Pribobni, razglasno peva,
 Od Slovenje slavno pesmico.

*Besede †. naprev **

Slavček poje po grmičkih,
 Pa le malo časa;
 Taka je pri drugih tičkih,
 Kmal ne dajo glasa.
 Pa Ipavca to ne moti:
 Sam si zna zapeti;
 Za veljavo, kar se loti,
 Vžuga vse na sveti.
 Saj po žilah se pretaka
 Kri mu vroča, zdrava;
 Ne potlač' ga vsaka spaka,
 Nič mu ni zmotnjava.
 Ne prepeče ga vročina,
 Burja ne omaje;
 Če pa tirja domovina,
 Kri, življenje daje.